

Реферат на тему: "Вільям Шекспір (2 варіант)"

Вільям Шекспір

Реферат на тему:

Вільям Шекспір.

Епоха Відродження подарувала світові багато талановитих людей. Їх імена назавжди вписані в "золоту книгу" цієї епохи. Серед них ім'я великого Шекспіра.

До нас дійшло дуже мало вірогідних свідчень про життя Вільяма Шекспіра. Не збереглося жодного рукопису, ми не маємо ніяких його особистих речей, ніхто не може з певністю сказати, яким був Шекспір насправді, що любив, до чого прагнув...

Спиралися на англійського поета XVII століття Вільяма Даверанта, що вважався нешлюбним сином Шекспіра, який бачив свого батька лише в ранньому дитинстві (народився 1606 році); на мандрівника й збирача анекдотів Обрі, від якого залишилися вельми сумнівні рукописи 1680 р.; зрештою на актора Беттермана, що спеціально вирушив 1690 р. в рідні місця, Шекспіра, бажаючи ознайомитись з усними про нього розповідями, які ще збереглися.

Доступний нам образ Шекспіра — людини складався з переказів, легенд, міфів. Протягом століть учені просівали цю руду. Як наслідок, на долоні Шекспірознавства залишилась пригорща незаперечних фактів. Проте вони розрізнені, часом суперечливі. І біографічні прогалини мимоволі заповнюються припущеннями, гіпотезами. В особисті долі творця "Гамлета", "Ліра", "Макбета" й досі багато темного, непоясненого.

Вільям Шекспір народився у місті Стратфорді, що на річці Ейвон, у 1594 році, певно, 23 квітня. Принаймні хрещено його 26 квітня. Це — факт, підтверджений записом у церковній книзі. Його батько був торговцем, якому належала чинбарня (майстерня, де виготовляють шнури). На час народження майбутнього драматурга він розбагатів і навіть був обраний міським головою.

З раннього дитинства Вільяма оточував дивовижний світ, зітканий зі стародавніх легенд і народних пісень. Незаймана природа рідного краю і розвинена уява сприяли народженню фантастичного світу в глибинах його вразливої душі.

У Стратфорді юний Шекспір уперше побачив театральну виставу. За тридцять кілометрів від Стратфорда, в Ковентрі щорічно ставлять релігійні драми-містерії, які охоче відвідували жителі навколишніх міст, зокрема й сім'я Джона Шекспіра.

До 14 років хлопець відвідував світську школу, де вивчав риторику, логіку, латину, античну міфологію та літературу.

Але довго вчитися йому не довелося: фінансові справи батька занепали, треба було брати участь в утриманні багатодітної сім'ї.

Вісімнадцятирічним юнаком одружився з Анною Хеттевей, дочкою багатого фермера. Незабаром у них народилася дочка Сьюзен, а через два роки — близнята

Джудіт і Гамнет.

Однак юний батько і чоловік недовго просидів біля родинного вогнища і близько 1586 року він подався до столиці.

У Лондоні Шекспір спочатку наглядав за кіньми джентльменів, які приїздили на вистави. Потім став суфлером, переписував п'єси, виконував епізодичні ролі на сцені.

Акторської кар'єри він так і не зробив: до нащадків дійшли відомості про дві зіграні ним ролі, до того ж другорядні, — це роль тіні батька Гамлета і слуги Адама з комедії "Як вам це сподобається". Зате Шекспір досить швидко досяг успіхів на іншій ниві.

Приблизно з 1590 року він узявся за перо. З 1593 чи 1594 року входив до трупі Джеймса Бербеджа, яка давала вистави в будинку, іменованому "Театром". А 1599 року сини Бербеджа побудували театр "Глобус". Шекспір став одним із співвласників цього прибуткового закладу.

Недовзі Шекспір став головним драматургом трупі бути драматургом, працювати для театру вважалося тоді заняттям малопочесним. Але він вибрав свій шлях і "зустрів на ньому все, що випадає на долю справжньої людини: ворожнечу і дружбу, зраду і любов, радість перемог і гуркоту поразок. І насамперед — працю".

Перу геніального драматурга належать 37 сценічних творів. Серед них — комедії, історичні хроніки і трагедії, а також дві поеми — "Венера і Адоніс"(1593) та "Лукреція" (1594). Крім того, Шекспір написав 154 сонети, які знавці зараховують до числа найсвітліших творінь світової лірики.

У геніальних творіннях Шекспіра перед нами постає широка і правдива картина епохи англ. Відродження Дивно, створені майже чотири століття назад, його твори залишаються сучасними і тепер. І тому вони безсмертні.

У 1612 році Шекспір покидає Лондон. Останні чотири роки життя він проводить поза театром, у Стратфорді.

Протягом усього лондонського життя він купував нерухоме майно і землю, отож, коли пішов на спочинок і повернувся в рідні місця, майбутнє близьких і власна старість біли забезпечені. Тільки він не дожив до старості. 23 квітня 1616 року його не стало.

Хто може сказати, що він чув у свій смертний час? Сумне шепотіння дружини і дочок? Молитву пастора? Чи може, перед згасаючими очима снували прекрасні і величні образи — витвори його фантазії?

Вільяма Шекспіра було поховано у Стратфордській церкві Святої Трійці.

Вільям Шекспір помер, переконаний, що його епоха — вселюдська трагедія. І все ж таки ми маємо право стверджувати — більше за все на світі він любив людину і життя. Інакше не міг би створити безсмертні образи, в яких людство і сьогодні бачить і впізнає себе, знаходячи в них незакам'янілі ідеали, а сучасний погляд у минуле і в майбутнє.